

Llegeixis (PS 2)(ALDC, IX, 2032. *Llegeixis* [PS 2])

La segona persona del singular del present de subjuntiu de *llegir* (< *LEGIRE) presenta en cat. dos tipus de variants: la conjugació pura (*llitgis*) i la conjugació incoativa (*llegeixis*) (veg. mapa 1420). En el primer cas, les formes de subjuntiu estan en relació amb les d'indicatiu. I així *lligis*, *lli[dʒ]is* 72, 85, *llisques*, etc. són formes que depenen del present d'indicatiu *lli[tʃ]*, *llisc*, etc. i que poden convertir-se en *llitxes* 87 (o *llitxas* 93, 108), *lligies* 133 (→ *lligigues* 141 o *lligiguis* 1), *llixques* o *llixgues* 168, 169, 171, *lli[z]gues*, *lli[ʒ]gues*, *lli[dʒ]gues* 155, *lli[z]gos* 128, amb -g- analògica de formes verbals com *diga*, *crega*, etc. Aquest tipus de formes rizotòniques es conserven en alg., men., val., tort. i alguns parlars ribagorçans.

Els resultats incoatius presenten dues altres var., de -ESCAS i de -ISCAS, tipus *llegesques/llegisques*, que, per influència de les formes de present d'indicatiu (*llegeixes* < *llegeixis* < LEGESCES; *llegeix*, *llegeixen*), han provocat les var. *llegeixes*, *llegeixis*, *llegeixos* 96, 117, *llegixos* 105, 112 (amb -o analògica), i, per dissimilació de palatals, *llegisses*, *llegissos* 97, 110, 119, *llegissis* 53, 58. En el primer cas, la var. originària, *llegesques*, es manté en mall., part de l'eiv. (*llegesgues*) i en un parlar pallarès (*llege[ʃ]ques* 86), amb

modificacions en el radical (*lle[dʒ]esques*) o en la desinència (*lletgesquis* 74-77, 79, 82, *lletgèsquigues* 80, *llegesgues* 83, probable reducció de l'increment -ig-). La desinència provinent de -ISCAS, pròpia d'una àrea allargassada ponentina del cat. nord-occ., ha donat lloc al tipus *llegisques*, amb nombroses var. fonètiques (*lletgesques*, *lletgiscos* 122, amb el segment -os analògic, *lletxisques*, *llegixques* 104, *lle[z]isques* 149, per dissimilació de palatals).

A notar *lle[j]eias* 100, d'encuny arag.

Són formes normatives *llegeixis* (model *serveixis*), des del DOrt, 1917; *llegesques* (model *serveques*), des de Fabra, 1918 (pàg. 90). La GIEC (pàg. 238-239) considera acceptables *llegeixis*, *llegisques/llegesquis* (model *serveixis*, *servisques/servesquis*; per a observacions complementàries, cf. mapa 1432). Segons la PEOLC *Morfologia* (pàg. 26-27), *llegeixis/llegisques* (model *serveixis/servisques*) són formes pròpies de l'àmbit general, mentre que ho són de l'àmbit restringit *llegesquis* (*servequis*) (parlars baleàrics), *llegesques* (*serveques*) (parlars valencians, però en registres molt formals), tot i que precisa que és admissible en l'àmbit restringit (parlars baleàrics) -ara, però, en qualsevol registre- la forma *llegesques* (*serveques*).

